

Installatie Alain Krijnen als burgemeester Eijsden- Margraten, 23 maart 2023

(Gesproken woord geldt)

Beste Alain Krijnen,
Partner Rick Wezeman,
Families Krijnen en Wezemen,
met naar ik vermoed een hele trotse moeder,
vrienden van Alain,
Raadsleden
Wethouders,
Burgemeester(s?),
Beste mensen, inwoners van Eijsden-Margraten

Om weer te beginnen met:

beste Alain Krijnen,

Heeft u zichzelf al goed in de arm geknepen?
Want vandaag gaat écht gebeuren,
waar u al zo lang van droomde:
u wordt burgemeester!

Burgemeester, en niet zomaar van een gemeente,
maar uitgerekend van Eijsden-Margraten;
deze parel in het Limburgse heuvelland,
waaraan u uw hart verpande,
zeker toen u het (beter) leerde kennen,
als het centrum van waar Rick zijn roots lagen.

Maar bijzonder blijft het zeker;
een Randstedeling die valt en kiest voor een landelijke gemeente,
en andersom een landelijke gemeente die kiest voor iemand uit Amsterdam,
zeker in deze tijd dat de kloof tussen stad en platteland
bij zovelen op de lippen ligt..

Maar als gouverneur van Limburg vind ik het eigenlijk wel stoer,

dat jullie hier – tégen die tijdsgeest in –
die – al dan niet vermeende – kloof gaan overbruggen.
Door van elkaar te leren;
elkaar de spiegel voor te houden;
naar elkaar te luisteren ...

Ondertussen,
Alain Krijnen,
bewonder ik hoe u uw 'passie, ambitie en missie'
zó goed over het voetlicht wist te brengen,
dat u 18 andere kandidaten het nakijken gaf.

En van Eijsden-Margraten vind ik het sterk,
dat jullie lef en oprechte nieuwsgierigheid tonen,
door met een 'Hollander' in zee te gaan,
al is hij - zeker vanaf vandaag – natuurlijk gewoon
een Limburger – én burgervader – onder de Limburgers;

Van de andere kant,
beste mensen,
hoe groot is nou helemaal die kloof tussen Amsterdam en hier?

Want, laten we wel wezen:

- zowel daar als hier rijden heel wat fietsen rond; alleen hier wat minder met zo'n grote bak voorop en meer van het type race- en mountainbike; en
- zowel daar als hier komen heel veel toeristen over de vloer; al hebben ze hier eerder een hond mee dan zo'n rolkoffer; en
- zowel daar als hier hangt een internationale sfeer; hier misschien zelfs nog wel meer; met een véél centralere ligging in Europa;
zó dicht bij de grens; en
zelfs een stukje – heel bijzonder én indrukwekkend - Amerikaans grondgebied...

En natuurlijk valt ook qua cultuur heel wat te ontdekken.

Ik heb begrepen,
Alain,

dat u al bijzonder geïnteresseerd bent in de *cramignon*. Nu ken ik Eijsden-Margraten nog niet zo heel erg goed – ik wilde met mijn officiële ambtsbezoek nog even wachten op een nieuwe burgemeester – maar ik heb me laten vertellen dat u er met die ene dans nog lang niet bent.

Élk dorp, élk gehucht, élk buurtschap heeft hier zo'n beetje zijn eigen tradities. Dus ik ga ervan uit – dat als ik écht kom kennismaken met deze heuvelland-parel – u mij precies gaat uitleggen waar ze reidansen en waar niet; of, waar en hoe ze mei-dennen binnenhalen; en waar de kermis *bronk* heet of andersom...

Ondertussen zal het – zoals voor iedereen die hier kiest Limburger te worden – zal het af en toe een beetje wennen zijn.

- Wennen aan de manier van communiceren; die vaak wat minder direct; wat minder op de 'man – of vrouw – af' is, dan in de Randstad; en
- wennen aan dat communiceren vaak in het dialect gebeurt, dat bovendien – zo heb ik me ook laten vertellen – óók binnen Eijsden-Margraten nergens hetzelfde is. In Scheulder klinkt het schijnbaar echt heel anders dan in Eijsden; en
- wennen aan het andere tempo. Een ánder tempo, ik zeg níet langzamer. Het is meer het juiste tempo – het *tempo giusto* – passend bij het van oorsprong Italiaanse gedachtegoed achter *cittaslow*, de *slow city*, die Eijsden-Margraten ook is.

Ach ja, dat *dolce vita* hier in Limburg...

Maar, hoe 'mooi, aangenaam en lekker' hier alles ook is: het is níet alleen rozengeur en maneschijn; er is ook werk aan de winkel.

Ook hier is het – in deze veranderende tijden – een lastige zoektocht naar de juiste balans: tussen landbouw en natuur; tussen toerisme en rust voor de inwoners; tussen wie beter voor zichzelf kan opkomen en zorgen en wie minder...

Bovendien kan je in een grensgemeente als deze,
nóóit de ogen sluiten voor ondermijning en criminaliteit...

Gelukkig,
beste Alain,

al is dit uw eerste burgemeesterspost;
het is allemaal geen vreemde kost voor u.

Ik heb begrepen dat uw afscheid bij Binnenlandse Zaken – waar u plaatsvervangend
hoofd Inrichting Openbaar Bestuur was – dat dat afscheid in het teken stond van
integriteit en ondermijning.

Een mooie afsluiting van al die jaren dat u zich onder meer boog over
de ontwikkeling van het ambt van burgemeesters,
versterking van het lokale bestuur,
én bestuurlijke integriteit.

In die hoedanigheid was u vorig jaar ook aanwezig op de Limburgse burgemeestersdag,
waar we spraken over engelen.

Ofwel over het rapport 'Engelen bestaan niet' dat drie onderzoekers toen net hadden
geschreven over de Limburgse bestuurscultuur. Met als aanleiding een affaire die ook
hier in Eijsden-Margaten zijn sporen naliet. Sterker nog, die maakte dat hier een
burgemeesterspost vrijkwam...

Dé burgemeesterspost waarvoor u uw Haagse stolp wilde verlaten.
Of zeg ik beter de Haagse *dug out* waarin u een tijd zat als een soort trainer, coach en
klankbord voor burgemeesters, maar nu verlaat om zélf het veld op te gaan...

Een veld dat u betreedt in een tijd met hooggespannen verwachtingen,
vorige week nog uitgesproken door de kiezers,
die massaal voor een andere koers, een andere beweging kozen;
óók hier in Eijsden-Margraten.

Maar óók in steden en in de Randstad,

waaruit maar weer blijkt,
dat waar mensen ook wonen, ze bovenal
'gezien willen worden,
gehoord willen worden,
en betrokken willen worden'.

En dan denk ik dat Eijsden-Margraten
zichzelf gelukkig mag prijzen
met een nieuwe burgemeester
die daarvoor de juiste vereiste in huis heeft,
en wel 'oprechte kennis in mensen'.

Beste Alain Krijnen,

Het is bijna zo ver,
knijp u zelf nog één keer in de arm,
dan richt ik ondertussen toch nog een paar woorden
aan uw voorganger, waarnemend burgemeester Sjraar Cox.

Beste Sjraar,
we hebben officieel al afscheid genomen,
maar ik vind het toch op zijn plaats,
nu de ambtsketen weer een 'vaste' drager krijgt,
u nogmaals te danken voor uw goede zorgen.
U was precies wat Eijsden-Margraten even nodig had.
Bedankt en ga nu echt van uw pensioen genieten.

Ja, ik ben er klaar voor.

Alain, u ook?

Ook voor mij is dit een bijzonder moment,
want vandaag is het de eerste keer
dat ik de eer heb
een burgemeester te mogen installeren.

Mijn eigen installatie als gouverneur – nu ruim een jaar geleden –
vergeleek ik met een huwelijk.

En getrouwd met Limburg voel ik me nog zeker.

Vandaar dat ik – *Rick, wees gerust: wat ik nu ga zeggen is symbolisch bedoeld* –
maar vandaar dat ik deze ceremonie ook zie, alsof ik u
Alain Krijnen,
in de echt verbind met Eijsden-Margraten,
met ál haar inwoners, raadsleden en wethouders.

Ik ga u nu aan elkaar verbinden,
in goede en in slechte tijden, en
binnen maar ook vooral buiten dit stadhuis.

En dan zeg ik:
luister goed naar elkaar,
bouw op elkaar,
zorg goed voor elkaar.

Dan rest mij enkel nog,
u samen een hele gelukkige en vruchtbare verbintenis te wensen,
u samen te feliciteren
en u,
Alain Krijnen,
de eed af te nemen.

Maar dan is het ook écht,
bent u écht burgemeester van Eijsden-Margraten,
en weer helemaal klaar voor nieuwe dromen ...